

شناخت میان برها ، لازمه پیشرفت ورزش

ورزش با توجه به اهمیت و نقشی که در معرفی فرهنگ ها دارد به عنوان یکی از شاخصه های پیشرفت مطرح می شود. ورزش در استان هایی که در مسیر پیشرفت قرار گرفته و از فرصت های به وجود آمده در سایه توجه به آن استفاده مطلوبی کرده اند در معرفی ویژگی و خصوصیات انسانی و جغرافیایی منطقه قدم های مؤثری برداشته شده است.

در مناطقی که عقب ماندگی های ورزش مشخص است جبران مافات جز با شناخت نقاط ضعف و قوت و برنامه ریزی مطلوب برای رسیدن به هدف نمی توان به موارد دیگری امیدوار شد.

جلوگیری از گرفتار شدن در دام بحث های انحرافی و اهمیت دادن به بحث های کارشناسانه و کارساز، نقش تأثیرگذاری در روند غلبه بر مشکلات خواهند داشت.

برای سرعت بخشیدن به حرکت رو به جلو ورزش استفاده از نظرات همه کسانی که می توانند کمک حال باشند، ضروری است. هر کس با هر سلیقه و دیدگاهی با قصد و نیت خدمت قادر خواهد بود برای مسئولین نقطه قوتی به شمار آید.

رسیدن به نقاط مورد نظر، نیاز به شناخت راه ها و بخصوص نیاز به میان برها دارد. در نگاه اول ممکن است غلبه بر همه مشکلات موجود در ورزش کاری بزرگ و غیر ممکن به نظر برسد اما اگر همه آگاهان در زیر یک سقف جمع شوند و عقل و ذوق و قوه ابتکار جمعی را به کار اندازند و همراهی و همدلی و هم فکری حرف اول و آخر را بزند چندان نباید برای رسیدن به هدف ناامید شد.

در ورزش استان اردبیل که با کاستی ها و کمبودهای زیادی دست و پنجه نرم می کند انتظار می رود تلاش های صادقانه برای هدایت آن به سمت پیشرفت و افتخار متمرکز شود. رواج اقدامات مخرب و بی نتیجه و بحث های بیهوده و برنامه های ناکارآمد برای طولانی کردن توقف و درجا زدن تأثیر خواهد داشت.

مشکلاتی که ورزش ما با آن ها دست به گریبان است حاصل سال ها بی

توجهی و سپرده شدن کارها به دست افراد بی حال و فاقد هرگونه ابتکار و خلاقیت می باشد. با این آشفتگی امور توقع از کسانی که سکان هدایت ورزش منطقه را در دست گرفته اند این است که در "راه" باشند و نه در "بیراهه"، به وظیفه اصلی مشغول باشند و به هدف فکر نمایند و راه های رسیدن سریع و مطلوب به قله های پیشرفت را پیدا کنند.

گم کردن هدف و میدان دادن به افراد و جریان هایی که توان همراهی را ندارند ظلم در حق ورزش منطقه می باشد.

یکی از بزرگ ترین آفت ها که نه تنها در ورزش بلکه در همه سطوح مدیریتی دستگاه های اجرایی استان ما را تهدید می کند نداشتن ظرفیت کافی برای پذیرش انتقاد است. این نقطه ضعف عرصه را در اختیار باج گیران و در کمین نشسته ها قرار می دهد تا با وعده حمایت و پشتیبانی نسبت به بهبود وضعیت حساب بانکی شان اقدام کنند و مدیران را از توجه به هدف اصلی دور نگاه دارند.

ورزش ما نیاز به کار شبانه روزی دارد. استعداد های ورزشی منطقه به همراه توانایی و کارآمدی مسئولان می تواند برای ورزش نسخه شفا بخشی بپیچد به شرط آن که مردانِ مرد، مردان خیرخواه، اهل فن، متعهد، دلسوز، دارای پیشینه و رزومه درخشان، برخوردار از جایگاه اجتماعی و صاحب فکر و اندیشه گوشه ای از کارها را در اختیار بگیرند. به شرطی که دروغ گویان، فرصت طلبان، چاپلوسان، نان به نرخ روز خورها، مقام پرستان و غریبه های با ورزش از پیرامون ورزش و مسئولان آن رانده شوند.

امیدواریم که مسئولان ما به جای دل بستن به نوشته های دیگران، کارنامه و عملکرد شان را عاملی برای تثبیت موقعیت خود بپندارند و کارکردشان را بهترین حامی و تبلیغ کننده برای خود به حساب آورند.